

ရင်နှင်အောင်ချစ်

ရဲရင့်မာန်

အခန်း (၁)

မိုးကလေးများ တစ်ဖွဲဖွဲ ကျနေလေသည် ရာသီဥတုမှာ လည်း ထိုမိုးဖွဲကလေး များကြောင့်ပင် မှိုငြိတိုင်တိုင်လေးနဲ့ ငြီးငွေ့ဖွယ်ရာပင်။ အရမ်းကြီး မဟုတ်သော်ငြားလည်း အေးချမ်းတာတော့ အမှန်ပင် စိတ်ကူးယဉ် အတွေးသမားလေးတွေ အဖို့ စိတ်ကူးယဉ်စရာ ကောင်းသော အချိန်အခါ ဆိုလျှင်လည်း မမှားပေ။

ထိုစဉ် "သားရေ... မှူး..."

အမေဖြစ်သူ ဒေါ်မေမြင့်၏ ခေါ်သံကြောင့် လွမ်းညှို့မှူး တစ်ယောက် အတွေးလေးတွေ လွင့်ပြယ်ကုန်၏။

"ဗျာ..မေမေ"

"မိုးလေးစဲသွားလျှင် အန်တီ ငြိမ်းတို့ ဆီကို ခဏသွားပေးပါ သားရယ်... သားဖေဖေက အန်တီငြိမ်းအတွက် ဆေးဝါးလေး ပေးခိုင်းလိုက်တာ...."

"ဟုတ်ကဲ့ပါ...မေမေ သားသွားလိုက်ပါ့မယ်..."

"အေးပါကွယ်... မမငြိမ်းမှာ လည်း သမီးတစ်ယောက်နဲ့ သားကမရှိခင်ပွန်းသည် ကလည်း ဆုံးပါးသွားတော့ သမီးနဲ့ သာ နေနေရတာ သူ့ဘဝလေးက သနားပါတယ်။ မေမေတို့ နှင့်က ငယ်သူငယ်ချင်းတွေလေ မမငြိမ်းက အရမ်းစိတ်ကောင်းတာ သားရဲ့ ဘဝလေးက အကျိုးပေး မကော

င်းလို့ သာ မပြည့်စုံတာပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေ"

"အေး ဆိုင်ကယ်လည်း သတိထားမောင်းပါကွယ်.."

" ဟုတ်ကဲ့ပါ..."

မိုးကလေးလည်း စဲတော့ မှူးတစ်ယောက် ဆိုင်ကယ်လေး မောင်းပြီး ထွက်လာလိုက်သည် အန်တီငြိမ်းတို့ အိမ်သည် မှူးနဲ့ သိပ်မစိမ်းလှပေ။ မေမေကကိစ္စရှိတိုင်း သွားခိုင်းလာခိုင်း တက်လာလို့ အဝင်အထွက်ကတော့ ရှိနေပါသည် ။

အန်တီငြိမ်း တို့ က သိပ်မပြည့်စုံလှပေ မေမေတို့ က ငယ်သူငယ်ချင်းလည်း ဖြစ်တာကြောင့် အရမ်းလည်း ချစ်ရတဲ့ သူငယ်ချင်းကို အမြဲကူညီပေးတက်သည် ။ အန်တီငြိမ်းတို့ က မပြည့်စုံပေမဲ့ စိတ်ထား ကောင်းမွန်သည် တက်နိုင်သလောက် ကူညီတက်သည် အေးအေး ချမ်းချမ်းနေရှာသည် ဒါလေးကတော့ လေးစားစရာပင် ။

အမေတစ်ခု သမီးတစ်ခုနှင့် ဘဝကို ကြိုးစား ရုန်းကန်နေရသည် ။ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ အထင်အမြင်တွေကိုလည်း ခံရသေးသည် ဒါတောင်သမီးလေးကို ဂုဏ်မငယ်အောင် ထားနိုင်တဲ့ အန်တီ ငြိမ်းကို လေးစားမိတာတော့ အမှန်ပင်။

"အန်တီငြိမ်းရေ... သက်သာရဲ့ လား..."

"ဒီလိုပါပဲသားရယ်... ကောင်းလိုက် မကောင်းလိုက်ပါပဲ"

"ဂရုစိုက်ပါ အန်တီငြိမ်းရယ် အခုလည်း မေမေက ဆေးတွေ ပေးခိုင်းလိုက်တာ အန်တီငြိမ်း မသက်သာသေးဘူး ဆိုလို့"

"အို...ကျေးဇူးပါ သားရယ် သားတို့ မိသားစုလည်း ကျေးဇူးတွေ ကြီး လှချည်ရဲ့ ကွယ်..."

"မဟုတ်တာပဲ အန်တီငြိမ်းရယ်... အားနာစရာမလိုပါဘူး.. မေမေက လည်း မှာ လိုက်သေးတယ် သက်သာအောင်သာ နေပါတဲ့ မေမေလည်း အားတာနဲ့ လာခဲ့ပါဦးမယ်တဲ့ .."

"အေးပါကွယ် မမမြင့် တစ်ယောက်လည်း ကျန်းမာရဲ့ လား"

"မေမေက ကျန်းမာပါတယ် အန်တီငြိမ်း.."

"အေးအေး သမီးလည်း ကျောင်းသွားနေတော့ အန်တီငြိမ်းလည်း မ ဧည့်ခံနိုင်ဘူးကွယ် အားနာလိုက်တာ"

"ရပါတယ် အန်တီငြိမ်းရဲ့ ...ကျွန်တော့်လည်း ကိစ္စလေးရှိလို့ ပြန်ပါ ဦးမယ်"

" အေး..အေး.. ဂရုစိုက်မောင်းပါကွယ်.."

မှူးတစ်ယောက် အန်တီငြိမ်းတို့ အိမ်မှ ဆိုင်ကယ်လေးမောင်းပြီး ထွက်လာခဲ့သည် ။ မေမေပေးခိုင်းသော ဆေးဝါးများ ပေးပြီး ပြန်ထွက်လာခဲ့သည် တကယ်တော့ မှူးဆိုသော လွမ်းညို့မှူးသည် ဦးလွမ်းမောင်နှင့် ဒေါ်မေမြင့်တို့ ၏ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်သည် ။

စီးပွားရေးပညာနှင့် ဘွဲ့ရပြီး မိခင်၏ ကုမ္ပဏီမှာ ပင် ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်သည် ။ အသက်ကတော့ ၂၆ နှစ်ကျော်နေပြီး ဖြစ်သည် ။ အရပ်အမောင်းကလည်း ၅ပေ ၁၀ဆိုတော့ ကြည့်ကောင်းလှသည် အသားအရည်က မဖြူမညိုဆိုတော့ အသားလတ်တဲ့ အမျိုးအစားထဲ ပါပေသည် ။ စိတ်ထားလေးက ကောင်းပါသည် တစ်ဦးတည်းသော သားမို့ နည်းနည်း အလိုလိုက် ထားတော့တစ်ခါတစ်ခါ ဂျစ်ကန်ကန်လေးတော့ ဆိုးတက်

သည် ။

သူ့ဖေဖေ ဦးလွမ်းမောင်ကိုတော့ ကြောက်ရချည်ရဲ့ ...ရပ်ရည် လေး
ကလည်း အသင့်အတင့်ရှိ စီးပွားရေးမှာ လည်း အထိုက် လျှောက်အောင်
မြင်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်တဲ့ အရည်ချင်းတွေ ကြောင့် လှပျံ့ဖြူ မိန်းက
လေးများ ရဲ့ အသည်းလည်း လှုပ်ဆွဲနိုင်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်နေသည် ။
သို့ပါသော်လည်း မှူးက မည်သည့် မိန်းကလေးကိုမျှ မချစ်ခဲ့ဖူးသေးပေ
သူငယ်ချင်းများ နဲ့ မိသားစုနဲ့ ကာ အချိန်ကုန်နေသည် ။ မိဘများကလ
ည်း လွတ်လပ်စွာ နေချင်သေးတယ်ဆိုလို့ ခွင့်ပြုထားကြပေရာ မှူးတစ်
ယောက် လွတ်လပ်နေတဲ့ ကလေးတစ်ဦးနှင့် ရန်ဖန်ရန်ခါတူ လေတော့
သည် ။

အခန်း (၂)

ရှင်းသန့်သော်၊ မြူလေးမှုန်နှင့် သင်းသင်းတို့ သည် တက္ကသိုလ် ရောက်မှ တွဲဖြစ်ကြသော်လည်း စိတ်ထားချင်း တိုက်ဆိုင်သဖြင့် တကယ့် ငယ်ပေါင်းလိုပင် ချစ်ခင်ကြလေသည်။ မြူလေးမှုန်ကတော့ မိသားစုမှာ အဆင်ပြေလှသည် သင်းသင်းကတော့ အလယ်တန်းစား မိသားစု အတင့်အသင့်ရှိလှသည်။

ရှင်းသန့်သော်ကတော့ သိပ်အဆင်မပြေလှ အမေတစ်ခု သမီးတစ်ခု အခုတလောလည်း မေမေက ကျန်းမာရေးသိပ်မ ကောင်းပေ။ သူမမိခင်ရဲ့ ဆန္ဒအရသာ ကျောင်းတက်နေရသည် သူမရဲ့ ဆန္ဒအရသာဆို ကျောင်းနားပြီး အလုပ်လေး ထွက်လုပ်ချင်မိသည်။ မိခင်က ခွင့်မပြု မိခင် စိတ်မချမ်းသာမှာ လည်း မလိုလားပေ။

"မြူရယ်... ငါလေ အလုပ်တစ်ခုလောက် လုပ်ချင်မိတယ်"

ရှင်းသန့်သော်က သူငယ်ချင်းသုံးဦး ဆုံတုန်း ရင်ဖွင့်မိသည်။

"သော်ရယ် ... နင့်စိတ်ကို ငါနားလည်ပါတယ် အန်တီငြိမ်းရဲ့ သဘောထားကလည်း ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား... သူကလည်း ခွင့်မပြုဘူးလေ"

မြူလေးမှုန်က ပြန်ဖြေနေရှာသည်။

"မေမေကလည်း ကျန်းမာရေး မကောင်းဘူး အိမ်ကလည်း

အဆင်ပြေတာ မဟုတ်ဘူး လေကွယ်"

"ငါတို့ သိပါတယ် နင့်စိတ် ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ ငါအကူအညီ ပေးလည်း နင်ကမယူဘူး။ တစ်ခါတစ်ခါ ငါစိတ်မကောင်း ဖြစ်မိတယ် သိလား မိသော်...."

"ငါသိပါတယ်ဟယ်...နင်တို့ က ငါ့အပေါ်မှာ ကောင်းကြပါတယ်။ အခုတောင် အများကြီးပဲ ငါ့ဘက်ကနေ ဘာမှ ပြန်မလုပ် ပေးနိုင်လို့ တောင် ငါက စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာ အခြားကိစ္စတွေ ထပ်အပူမပေးချင်ပါဘူး။ မေမေကလည်း လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး လေ။ မေမေအကြောင်းလည်း သိရဲ့ သားနဲ့ နင်တို့ က"

"အေးပါ ငါတို့ က နင့်ကို အဆင်ပြေစေချင်လို့ ပါ..."

သင်းသင်းက ပါဝင်ပြောလေသည် ။

ရှင်းသန့်သော်သည် မပြည့်စုံတဲ့ ဘဝမှာ နေနေရသော်လည်း စိတ်ထားဖြူစင် ကူညီတတ်တဲ့ သူမို့ ကျောင်းက သူငယ်ချင်းများကလည်း အရမ်းချစ်ခင်ကြသည် ။ ရုပ်ရည်မှာ လည်း ချောမောလှပသည် တန်ဖိုးကြီးအဆောင် အယောင်များ မဆင်ယင်နိုင်သည့် တိုင်အောင် သူမ၏ အလှပက လင်းထင်နေ၏။ သူမကို စိတ်ဝင်စား ချစ်ရေးဆိုကြသည့် သူအများကြီး ရှိနေသည့်တိုင်အောင် ပညာသင်နေချိန်မို့ အချစ်ရေးကို အချိန် မပေးနိုင်သေးဘူးဟု ဆိုကာ ရှောင်တိမ်းနေသည် ။

သူမဘဝတွင် မေမေသည် သာ အရေးကြီးလှသည် အခြားသော ကိစ္စတွေက အရေးမထားပေ။ ထို့ကြောင့် မိခင်ရဲ့ ဆန္ဒအရသာ ကျောင်းတက်ကာ ပညာရေးကို ကြိုးစား သင်ယူနေရသည် ။ မပြည့်စုံလှတဲ့ ဘဝမှ မိခင်ကိုလည်း မထားချင်ပေ။ မိမိကိုယ် တိုင်လည်း ဘာမှ မတတ်နိုင်သဖြင့် စိတ်အားငယ်မိ နေလေတော့သည် ။

"ဒါနဲ့ မိသော်... နင့်ကို သင်္ချာမေဂျာက ခန့်မင်းကြွနေတဲ့ ကိစ္စကို ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ..."

"ဟဲ့.. ဘာလုပ်ရမှာလဲ...ငါက မိသင်းနော်..."

"နင်က ပတ်ရှောင်နေတယ်လေ... သူ့မှာ တကယ်ကြွတဲ့ ပုံ..နော်..."

"ထားစမ်းပါ သင်းသင်းရာ..."

"ထားမရဘူး အခုက ဒီတစ်ခေါက်မှ အဖြေမပေးရင် နင့်ကို ရအောင်လုပ်မှာ တဲ့ ခန့်မင်းက သူ့မေဂျာမှာ ကြွေကြော်ထားတာ နင်သိရဲ့ လား.."

"ဘုရားရေ... သူကများ ..."

"ဘုရားရေ လုပ်မနေနဲ့ တိတိကျကျ လုပ်တော့ ဟိုဘက်က တကယ်ထလုပ်မှ ဟုတ်ပေ့ဖြစ်နေမယ်.."

"လုပ်ကြည့်ပါလား..."

"အေးပေါ့လေ.. သူက အားကိုး ရှိနေတာကိုး..." မြူလေးမှုန်က ဝင်ပြောလိုက်လေသည်။

"ဟဲ့ ဘယ်က အားကိုးလဲ...မြူလေး"

"သင်းသင်းရယ် နင်ကလည်း တုံးပဲ့ဟယ်...."

"ဘာကိုလဲ..မြူ..."

"ကိုမှူးကိုပြောတာလေ....."

"ဪ အဲ့လိုလား...အဲ့လို ဖြစ်နေပြီးလား....မိသော်..."

"မိန်းမတွေနော် မဟုတ်က ဟုတ်ကတွေ လာပြောမနေနဲ့ .."

ဟိုကများ ရိုးရိုးသားသားပါ တစ်ခါ ငါ့ကို ရှိတယ်လို့ တောင် ထင်တာ မဟုတ်ဘူး။ ။ လာပြီးတာနဲ့ တန်း၅၀ တာ တန်းနေရော..."

"ဘာလဲ နင်က နင့်ကို ရှိစေချင်တယ်ပေါ့ .."

" မြူလေး..နော် ..ငါကပြောပြတာပါ... အန်တီမေမြင့်တို့ မိသားစုက ငါတို့ မိသားစုအပေါ် အရမ်းကောင်းတာ အစစအရာရာ အားလုံး ကူညီနေတာ... ကြာလာတော့ အရမ်း အားနာရတယ် မေမေနဲ့ ကလည်း ငယ်သူငယ်ချင်း အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းတွေ .."

"အေးနော် ..နင်ပြောပြထားလို့ ငါသိရတာပါ သူတို့ က နင်တို့ အပေါ် အရမ်းကောင်းတာနော်... ဘာကြောင့်များ လဲ သိချင်မိတယ်တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်...."

"သူများကိုပဲ ပြောနေ နင်ကရော မြူလေး ကိုနှိုင်းမာန်နဲ့ က ဘယ်လိုလဲ... ပြောပါဦး..."

"သူကတော့ ငါ့ကိုချစ်တယ်ဟ ငါကတော့ ... ချစ်ပါတယ်.. သူက ကျောင်းပြီးတာနဲ့ လက်ထပ်ချင်တယ်တဲ့ ..."

"နင်တို့ က အဆင်ပြေကြတော့ ကောင်းတာပေါ့ဟယ်... ငါကတော့ မေမေနဲ့ ပဲ အဆင်ပြေအောင် မနည်းကြိုးစားရမှာ .."

"ဒီမှာ မိသော် .."

"ဘာလဲ သင်း..."

"ငါစဉ်းစားမိတယ် တစ်ခု...."

"ဘာကိုလည်း ...အေ.."

"ကိုမှူးတို့ မိသားစုက အများကြီး ကူညီတာနော်.. နင့်တို့ မိသားစုကို

...ငါထင်တာက..."

"ဘာထင်တာလည်း သင်းသင်း.." မြူလေးကပါဝင် မေးလိုက်သည်။ ။

"ဒီလိုလေး ဒီလောက်တောင် ကောင်းနေတာ ကိုမှူးတို့ မိဘတွေဘက်က နင်တို့ နှစ်ယောက်ကို မိဘချင်း တိတ်တိတ်လေး သဘော တူထားတာ များ လားလို့ ပါ..."

"အယ်..ဟုတ်ပါ့ဟယ်.. သင်းသင်း နင်စဉ်းစားတာ ဖြစ်နိုင်တယ်" မြူလေးက ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

"တော်ကြပါတော့ဟာ ပေါက်ကရဲတွေ နင်တို့ စကားတစ်ဖက်ကကြားရင် မကောင်းပါဘူး.." ရှင်းသန့်သော်က ပြန်ပြော လေတော့သည်။ ။

"သမီး....ရှင်း...သမီးကို မေမေ ပြောစရာရှိတယ် သမီး" ဒေါ်ငြိမ်းမေက စကားစလိုက်သည်။ ။

"ပြောလေ မေမေ"

"မေမေက ကျန်းမာရေး မကောင်းဘူး။ မေမေလေ မေမေ မဆုံးပါခင်မှာ သမီးကို အေးအေးချမ်းချမ်းလေး မြင်ချင်တယ် သမီးရယ်...."

"မေမေကလည်း ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ ... မေမေက ကျန်းမာလာမှာ ပါ တခြားတွေ တွေးမနေပါနဲ့ .."

"မေမေသိပါတယ် သမီးရယ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်.....မေမေမေးတာကို သာ ဖြေပါနော်..."

"ဟုတ်မေမေ...."

"သမီးမှာ ချစ်ရတဲ့ သူ ချစ်သူရည်းစား ရှိနေပြီးလား ရှိရင် မေမေ့ကို

ပြောလေသမီး...."

"မရှိပါဘူး မေမေရယ်...သမီးက အဲဒါတွေ စိတ်မဝင်စားသေးပါဘူး။
မေမေသာ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါ..."

"သမီးက မရှိသေးရင် မေမေက သင့်တော်တဲ့ လူ ရှိလို့ စီစဉ်ပေးရင်
ရော....."

"မေမေရယ် သမီး မစဉ်းစားချင်သေးပါဘူး။ ပညာရေးကိုသာ စိတ်ဝင်စားတယ်။ အခြားအရာတွေ မတွေးချင်သေးဘူး မေမေ.."

"မေမေလည်း အခုမဟုတ်သေးပါဘူး။ သမီးလေး ကျောင်းပြီးမှ ပါကွယ်...."

"အခုဆိုလည်း ကျောင်းပြီးမှ ပြန်ပြောရအောင် မေမေရယ် အခုတော့
မေမေ စိတ်ချမ်းသာအောင်သာ နေပါနော်"

"အေးပါကွယ်...."

"အခုဆို သမီးလုပ်စရာလေးတွေ လုပ်လိုက်ဦးမယ်.." ရှင်းသန့်သော်
တစ်ယောက် ပြောဆိုပြီး ထွက်လာ ခဲ့တော့သည် ။

အခုလို မပြည့်စုံပဲနဲ့ သူမ အိမ်ထောင်မပြုချင်ပေ။ မိန်းကလေး ဆိုပေမဲ့ မိမိဘဝအတွက် အလုပ်အကိုင်လေး တစ်ခုရှိမှ သာ တင့်တယ်တယ်လို ခံယူထားသူ အခြားမိန်းကလေးလို အိမ်မှာ ပဲနေပြီး အိမ်မှုကိစ္စနဲ့ မပြီးဆုံးချင်။ သူမကိုယ်တိုင်လည်း တက်နိုင်သလောက် အလုပ်လေးလုပ်ပြီး အိမ်ထောင်ကို တည်တံ့ချင်သူပါ လင်ယောက်ျား၏ လုပ်အားတစ်ခုကိုပဲ မှီခိုသူ မဖြစ်ချင်တဲ့ သူမ အဆိုးဆုံးက အခုလို မပြည့်စုံသေးတဲ့ ဘဝမှာ အားကိုးရှာတယ် လို့ လည်း ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ အပြောတွေမခံချင် သူပါ။ ဟူး....စိတ်မောရချည်ရဲ့

အခန်း (၃)

" ဒီမှာ ညှို့မှူး....." လွမ်းညှို့မှူး၏ ငယ်သူငယ်ချင်း ဖြစ်သူ ခက်အောင်က ပြောလိုက်ခြင်းပါ။

"ဘာလဲ ငခက်ရာ .." ခက်အောင်ကို သူငယ်ချင်းများ အားလုံးက ငခက်လို့ သာ ခေါ်ကြသည် ။ နာမည်နဲ့ လည်း လိုက်ပါပေသည် ။ ခက်အောင်က တစ်ခါတစ်ခါ နားလည်ရ ခက်သည် ။ ပေါင်းရခက်သည် ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ က ငယ်သူငယ်ချင်းတွေမို့ နားလည်နေပါပြီ။

" မင်းမိန်းမ မယူတော့ဘူးလား..."

"မင်းကလည်း ပြောစရာစကား မရှိဘူးလားကွာ"

"ဟုတ်တယ်လေကွာ မင်းက ပညာလည်း စုံ အလုပ်အကိုင်လည်း ရှိပြီး ကြင်ယာစုံဖို့ ပဲ ကျန်တော့တာ"

"အခုဆို မင်းညီမနဲ့ ပေးစားပါလား..."

" ဟျောင့်.. ညှို့မှူး တကယ်လားပြော..ငါပေးစားမယ် ..."

"မလုပ်ပါနဲ့ ကွာ.. ငါကစတာပါ.."မနည်းစကားထိန်းလိုက် ရသည် ။

ငခက်က တကယ့်လုပ်မဲ့ရပ် ပြီးတော့လည်း ညှို့မှူးနဲ့ သူ့ညီမကိုလည်း သဘော တူကြောင်း မကြာခဏဆိုသလို ပြောနေတတ်သည် ။ ခက်အောင်ရဲ့ ညီမဖြစ်သူ ခက်သခင်ကလည်း လွမ်းညှို့မှူးကို စိတ်ဝင်စား

နေတာ အလွန်သိသာသည်။ သူကသာ ဖွင့်ပြောခဲ့လျှင် ချက်ချင်းပင် ချစ်သူဘဝ ကူးပြောင်း သွားနိုင်သည်။ သို့ပါသော်လည်း သူက စိတ်မဝင်စား သူငယ်ချင်းရဲ့ ညီမကို သူ့ရဲ့ ညီမလိုပဲ သဘောထားလို့ ရသည်။

"အေးပါကွာ.. မင်းလိုချင်ရင်ပြော.. အချိန်မရွေးပဲ.."

"အေးပါကွာ..."

"ဒါနဲ့ မင်းအဖေရော ဘယ်တော့ ပြန်လာမှာ လဲ.."

"ရှေ့ ၂လလောက်မှ ကွ ဒီတစ်ခါက အပြီးပြန်လာမှာ ..."

"ကောင်းတာပေါ့ကွ မင်းတို့ မိသားစု စုံညီသွားတာပေါ့..." နေဝန်း ဝင်ပြော လိုက်လေသည်။

နေဝန်းဆိုသည် မှာ လွမ်းညို့မှု၊ တို့ နှင့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းမှာ ခင်ခဲ့တာဖြစ်သည်။ သို့ပေမဲ့ ငယ်ပေါင်းလိုပါပဲ နေဝန်းတို့ က ချမ်းသာသည်။ မိဘများက ကိန်းခန်းကြီးကြသည် အဆင့်အတန်းတွေ ခွဲခြားသည်။ သို့ပေမဲ့ နေဝန်းကတော့ ဒီလိုမဟုတ် အားလုံးနဲ့ တည့်အောင် ပေါင်းသည်။ အဆင့် အတန်းမခွဲခြား စိတ်ထားလည်း ကောင်းလို့ ပေါင်းမိသွားကြသည်။

နေဝန်းကလည်း ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးနဲ့ ဆိုပေမဲ့ သူတို့ သူငယ်ချင်း သုံးဦးကတော့ တစ်ပတ် တစ်ခါလောက် အနည်းဆုံး ဆုံမိကြသည်။ ဆုံတိုင်းလိုလို အခုလိုပင် အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောကြတာမို့ တိတ်ဆိတ်တဲ့ ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ တွေ့ဖြစ်တာ များ သည်။

လွမ်းညို့မှု၊ တစ်ယောက် ဆိုင်ကယ်နဲ့ ထုံးစံအတိုင်း အန်တီငြိမ်းတို့ အိမ်သို့ ထွက်လာခဲ့ပြန်သည်။

" အန်တီငြိမ်းရေ....အန်တီငြိမ်း..." တံခါးပိတ်ထား၍ သူက

အော်ခေါ်လိုက်လေသည်။ ။

"ကိုမှူးပါလား..."ထွက်လာသူက ရှင်းသန့်သော်ပင် ။

"အန်တီငြိမ်းရော ...ရှင်း.."

"မေမေက ကျန်းမာရေး ကောင်းတုန်း ဘုရားခဏ သွားနေတာ ကိုမှူး... ပြန်လာတော့မှာ ပါ.."

" ဟုတ်လား..ရှင်း..."လွမ်းညှို့မှူးသည် သူများ နှင့် မတူပဲ ရှင်းသန့်သော်ကို ရှင်းဟု တစ်ဦးတည်း ခေါ်သောသူလည်း ဖြစ်ပေသည် ။

"ဟုတ်တယ် ကိုမှူး..."

"ကျန်းမာရေး ကောင်းလာတယ်ဆိုတော့ ကိုယ်ဝမ်းသာပါတယ်.."

"ဝင်ပါဦး အထဲကို.... မေမေမရှိတာနဲ့ မဝင်တော့ဘူးလား.."

"မဟုတ်ပါဘူး...ရှင်းရယ်..."

"အခုဆိုလည်း လာခဲ့... သော် အအေးဖျော်ပေးမယ် ခဏစောင့်..." ဟု ဆိုကာ အိမ်နောက်ဖေးသို့ ဝင်သွားလေတော့သည် ။

ခဏကြာတော့ လက်ထဲတွင် သံပုရာရည်လေးကိုင်ပြီး ပြန်လည် ထွက် လာလေသည် ။ ရှင်းသန့်သော် ထွက်လာတော့ လွမ်းညှို့မှူးတစ်ယောက် စေ့စေ့ ကြည့်မိလေသည် ။ သူ၏ ဘဝတွင် မိန်းကလေးများကို ဤသို့တစ်ခါမှ မကြည့်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ ရှင်းသန့်သော်နဲ့ သိနေတာ ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း စိတ်ဝင်တစား မရှိလှ၍ စေ့စေ့မကြည့်ဖူးခဲ့ အခုမှ သာ ကြည့်ဖြစ်တော့သည် ။

အပြာနုရောင် ဂါဝန်ရှည်လေးနဲ့ နူးညံ့စွာ လှပနေသည် ဆံနွယ်လေးတွေက ပခုံးကျောလယ် တစ်ဝိုက်တို့ တွင် နေရာ ယူကာ ယိမ်းနွဲ့နေလေ

၏။ ဖြူစင်သော မျက်နှာလေးမှာ သနပ်ခါးပါးပါးလေးရဲ့ ရနံ့ကလေးရယ် ရလိုက်သေး၏။ အင်မတန် ကြည့်ကောင်းသော ရိုးရှင်းသော မိန်းကလေးပါလား လို့ လည်း တစ်ဆက်တည်း တွေးလိုက်မိသည်။ ။ ထိုသို့တွေးမိပြီး မိမိကိုယ်ကို အံ့ဩကာ ပြန်လည်ပြီး ပြုံးမိသွားသေးသည်။ ။ ထိုအပြုံးကို ရှင်းသန့်သော်က မြင်ဖြစ်အောင် မြင်လိုက် သေးသည်။ ။

"ဘာတွေပြုံးနေတာလဲ ကိုမှူး..."

"ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး ရှင်းရယ်..."

" အင်းပါ...သောက်လိုက်ပါဦး...."

"ဟုတ်..."ဆိုပြီး လွမ်းညှို့မှူးတစ်ယောက် သံပုရာရည်လေး တစ်ငုံသောက် လိုက်လေသည်။ ။

"ရှင်း...ကျောင်းတက်တာရော အဆင်ပြေရဲ့ လား..."

"ပြေပါတယ် ကိုမှူး..." ရှင်းသန့်သော် ပြန်လည်ပြော လိုက်လေသည်။ ။

အမှန်တော့ မပြေလည်ပါဘူး။ ရှင်းသန့်သော်တစ်ယောက် အလုပ်လုပ်ချင် နေမိပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ မပြောရဲပါ။ ကိုမှူးအရှေ့မှာ ပြောခဲ့မိလို့ သိခဲ့လျှင် ကိုမှူးတို့ မိသားစုမှ အကူအညီတွေ ထပ်လာပါဦးမည်။ ကျေးဇူးတွေက များ နေပြီး သူမထပ်မလိုချင်တော့ အားလည်း နာလှပါပြီ.. အခုတောင် မနည်းအားနာနေရတာ...

"မပြေတာရှိလျှင် ပြောနော် ..ရှင်း.. မေမေကလည်း ပြောလိုက်သေးတယ်။ ရှင်းက အိမ်ကို တစ်ခါမှ မလာ လည်ဖူးဘူးတဲ့ တစ်ခေါက်လောက်တော့ အန်တီငြိမ်းနဲ့ လာခဲ့ပါဦးတဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေလည်း ကျန်းမာရေး ကောင်းနေပြီ ဆိုတော့

ကျောင်းပိတ်ရက် တစ်ရက်လောက် လာခဲ့ပါ့မယ်..."

"ဟုတ်ပါပြီ..."
